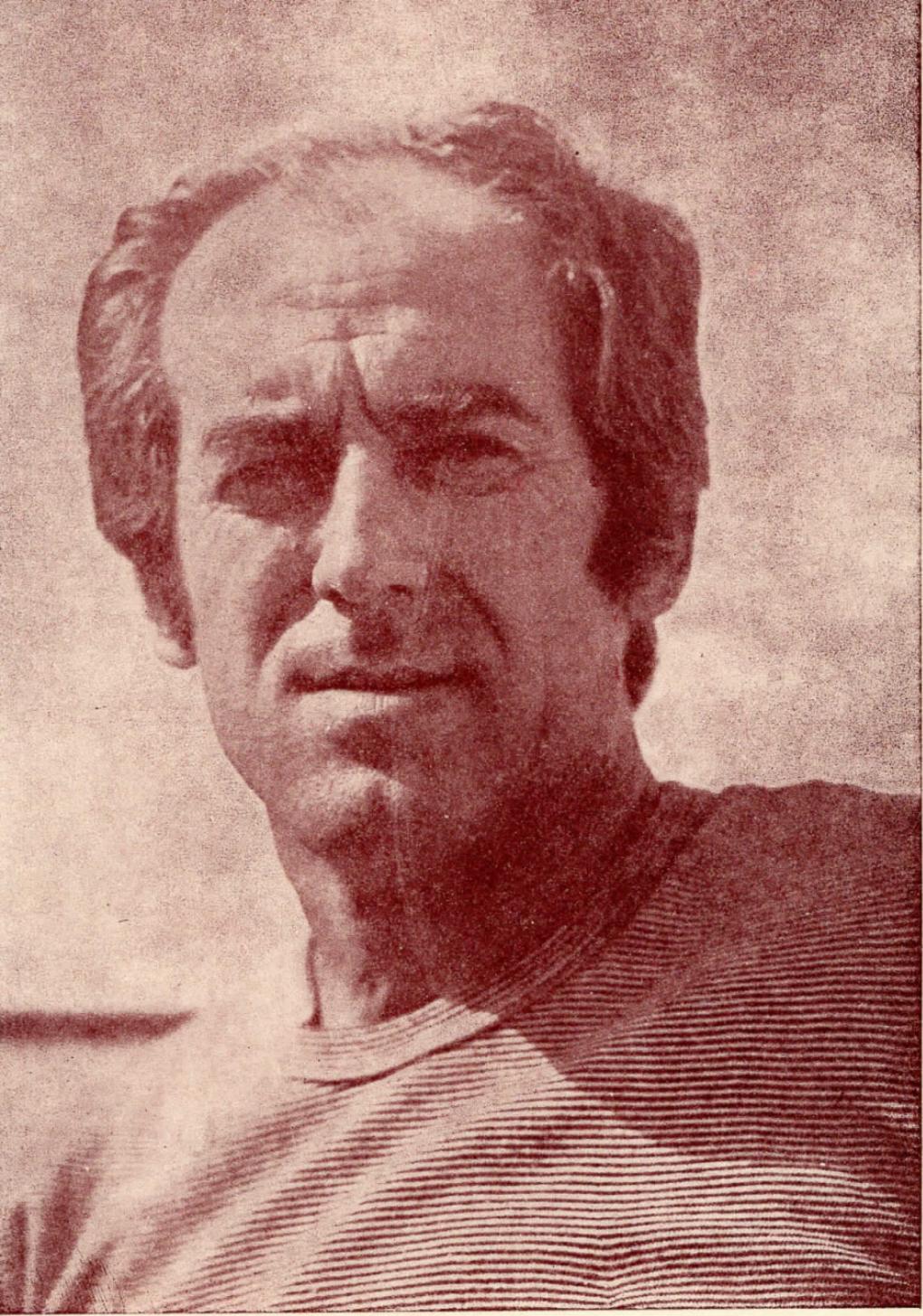

ДАДА
ЦРТЕЖИ
ГРАФИКИ

ДРАГАН ПОПОСКИ — ДАДА

Роден 1933 во Прилеп. Академија за ликовна уметност и постдипломски студии завршил 1964 во Белград.

Самостојни изложби:

- 1965 — Скопје
- 1969 — Скопје
- 1969 — Единбург — цртежи
- 1973 — Скопје
- 1974 — Харогејт — Англија
- 1965 и 1969 — Скопје, 1969 — Единбург, цртежи.

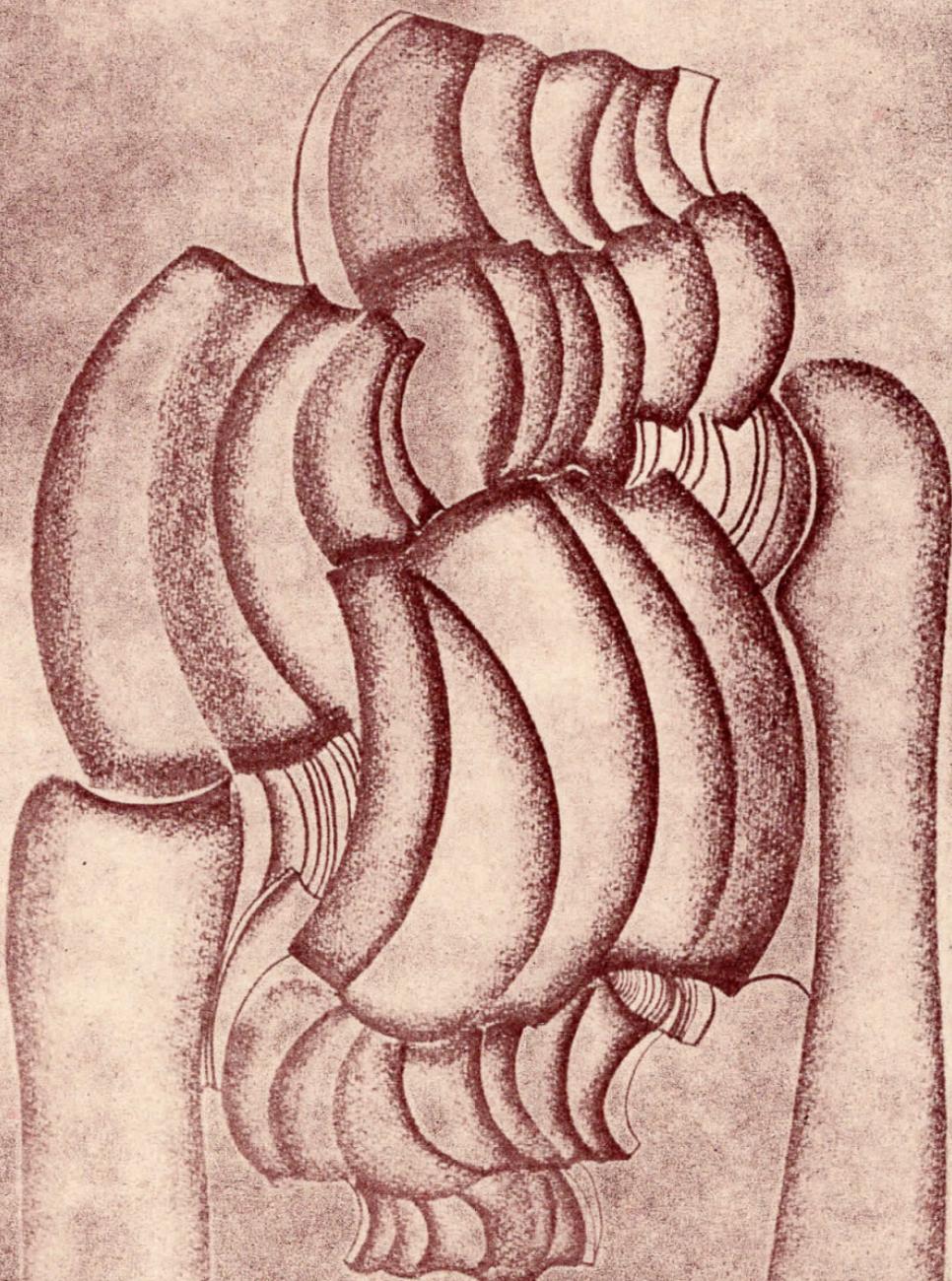
Групни изложби:

- 1963 — Прилеп — Мермерен симпозиум.
- 1964 — Октомвришки салон — Београд.
- 1965 — 1972 на изложбите во земјата и странство на ДЛУМ.
- 1967 — Скопје — Современа македонска склуптура — млада генерација.
- 1967 — Скопје — Современи македонски уметници — актуелни тенденции.
- 1967 — Скопје — Современа македонска склуптура.
- 1968 — Скопје — „Наше минато“.
- 1968 — Александрија, Египет — VII меѓународно биенале.
- 1969 — Аранѓеловац — мермерен симпозиум.
- 1969 — Скопје — „25 години на АСНОМ“.
- 1969 — Ферара, Италија — Современа македонска уметност.
- 1970 — Скопје — Моето сакано дело.
- 1970 — Загреб — Изложба на СЛАУЈ.
- 1971 — Прилеп — Меѓународно студио за дрво.
- 1972 — Романија — Современа македонска уметност.
- 1972 — Оронско, Полска — Меѓународен симпозиум во мермер.
- 1974 — Илкли — Англија Изложба на графики и цртежи.

Награди:

- 1963 — Прилеп — I награда за споменик на „Жена борец“.
- 1967 — Скопје — I награда за релјеф на аеродромот Петровец крај Скопје.
- 1968 — Скопје — II награда за склуптура на изложбата „Наше минато“.
- 1969 — Скопје — Откупна награда за споменик на Илинденското востание во Крушево.
- 1969 — Скопје — I награда за биста на Мито Хаџи Василев — Јасмин.
- 1970 — Скопје — I награда за релјеф во домот на ЈНА во Скопје.
- 1972 — Скопје — II награда за склуптура на излобата „Наше минато“.
- 1974 — I награда за споменик на „Студентски демонстрации“ — Скопје.
- 1975 — II награда за споменик на жртвите од Н. О. Б. — Струга.

Адреса: ул. Дамска, 26 б Тафталице, Скопје, тел. 52-182.

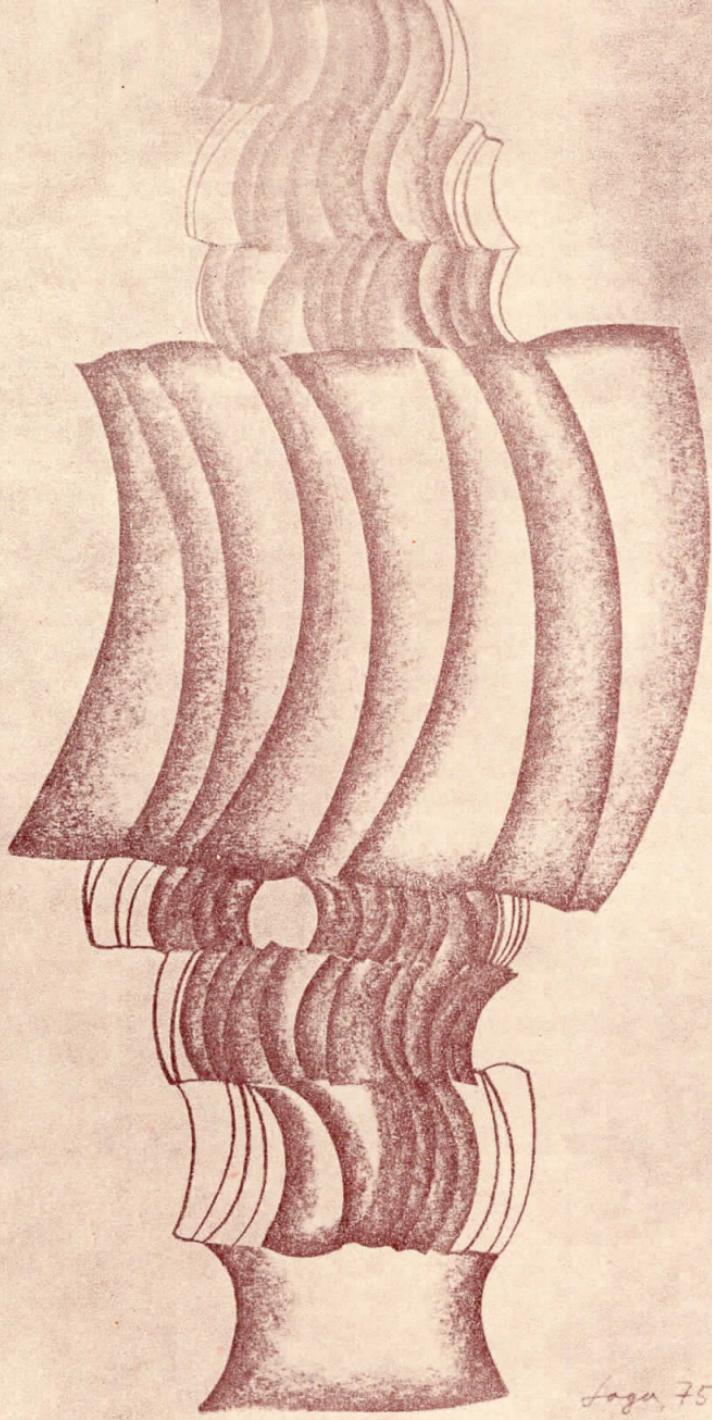

Драган ПОПОСКИ — Дада е исклучително уверлив ликовен автор: со говорот на своите склупторски и цртачко-графички резултати, со тој свој обемен творечки фонд, подеднакво силно не внесува во естетиката на својот експеримент, но и во географијата, во оние простори каде што каменот и тутунот се работи што значат живот; таму каде што е и ранета любопитноста на идниот склуптор.

Во овој содржано-формално-материјален контекст Дада и ги реализира своите први, стилски дефинирани, дела — кои се разбира, на свој начин се и мора да бидат класика на младата македонска склуптура. Тоа се оние знајни низи тутун, настанати — во првата фаза — во дрво, за подоцна да добијат акцентирана сила: статика и драма, во камен; тоа се — значи — оние дела во кои Дада укажува на својата исклучително реминисцентна поезија која е преполна со симболи на незаборавените момчешки денови. Во таа поезија, во таа напнатост на формите, во тој исклучително профитен ритам, се искристиализира Дадиниот естетски став и, ми се чини, неговото животно определување за ситната, интимна пластика.

Превосходно, како што реков, склуптор на интимната, оној кој од првата провокација до финалниот резултат жестоко ги троши своите емоции, и тоа оние романтично-секојдневни, Дада — со оваа изложба — ја презентира одново онаа тематска рамка со која од секогаш бил препознатлив и својствен во сегашниот момент на македонската пластика. Збор е за нена метливи и мали форми кои, од долната статика, израснуваат во една раскошна композициона едноставност влегувајќи во просторот од сите страни, не одредувајќи се, едноставно, за верикален или каскаден лет. Во тоа е делот на нивната монументалност.

Решение без ни малку немир, иако на сето му претходи рационално-емотивен судир, Дадината пластика е, пред се, рефлексивна, какви што му се, во суштината, и цртежите и графиките, од што дел излага исто така во оваа пригода. Овој опус (графика) не открива некоја Дадина скриена амбиција за нови искоршувања во друга ликовна дисциплина, туку е во прашање колекција на анализи за склуптура: испитување на соодносот на волуменот и обликот, на хармоничноста и ритамот. А — на крајот — секое дело, па и склупторското, мора да тргне од размислувањето во конкретна, ликовна база, во цртеж зашто во неговите раце е судбината на идниот резултат.

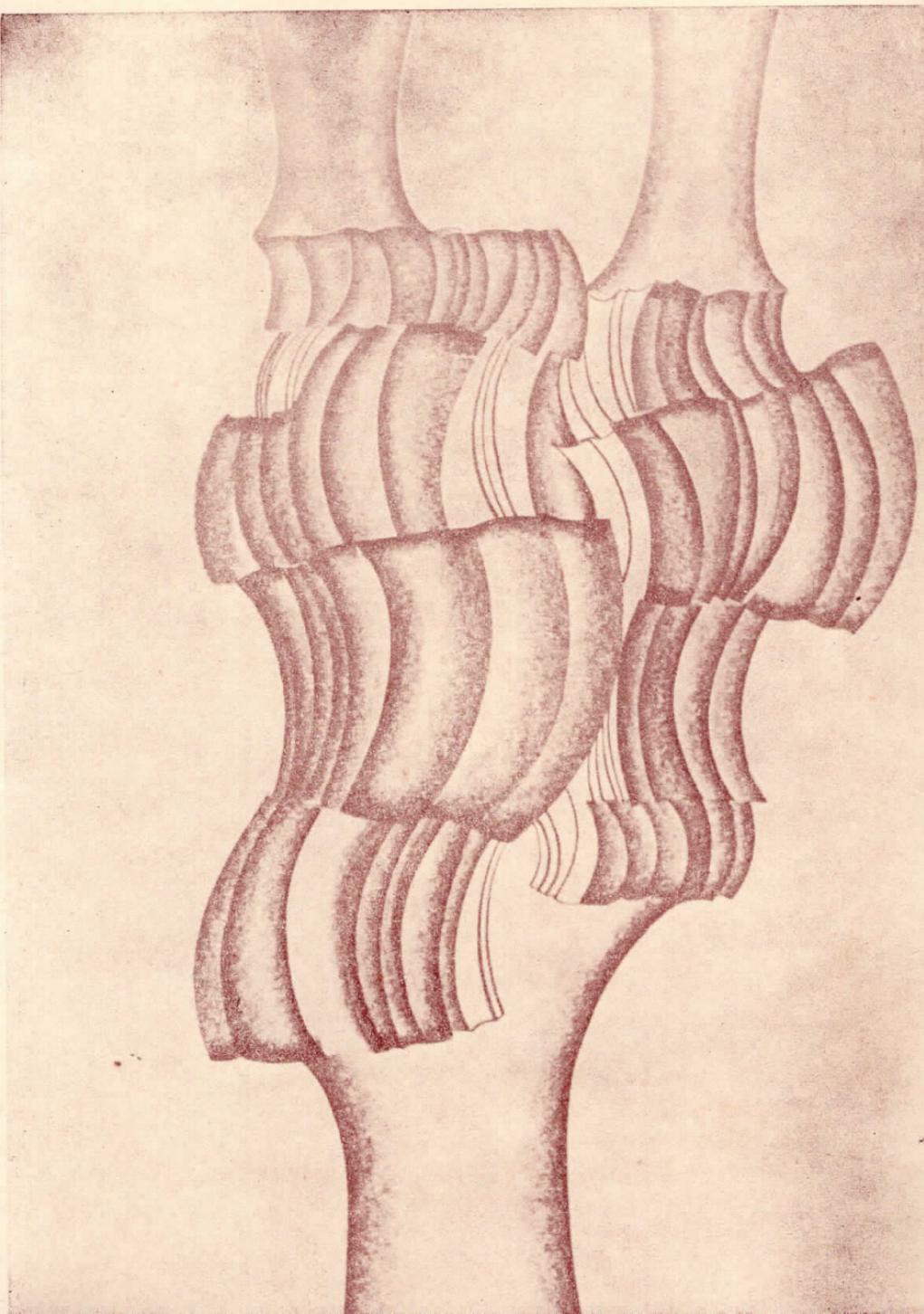
Saga, 75

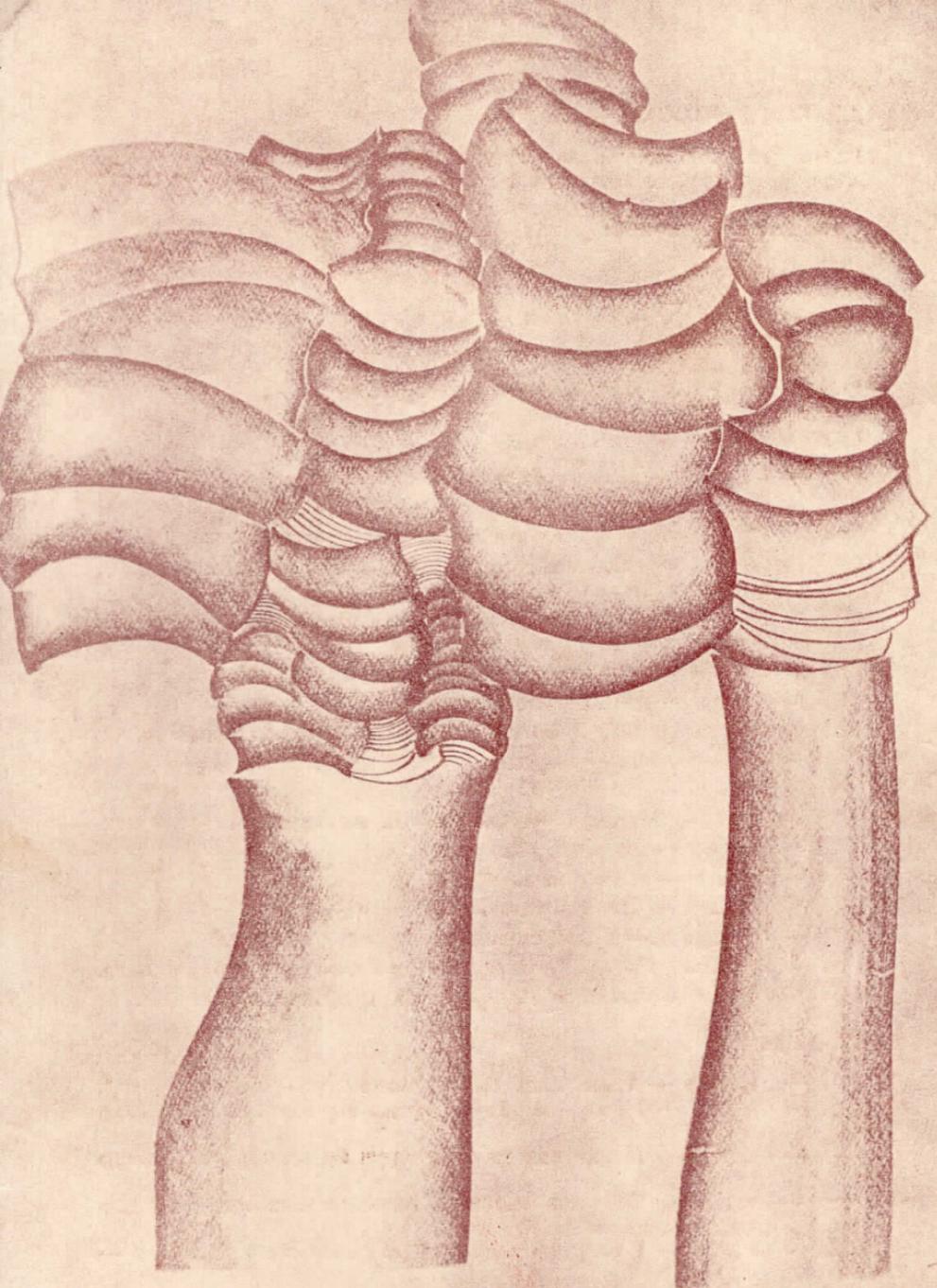
КАТАЛОГ:

ЦРТЕЖИ НОМЕРИРАНИ ОД 1-22

ГРАФИКИ НОМЕРИРАНИ ОД 1-6

ТЕХНИКА: ГРАФИТ, ЛИТОГРАФИЈА, ЛИНОРЕЗ

ИЗДАВАЧ:

Центр за култура и информации — Скопје

Ликовно обликување:

Теофил Шулајковски

Печат:

Печатница: „Стопански весник” — Скопје